

Mi lett belőled ifjú vegyész? – Lakatos Ágnes, egyetemi docens, Pécsi Tudományegyetem, Laboratóriumi Medicina Intézet

Mikor nyertél vagy értél el helyezést kémiai versenyeken?

Indultam 1976-ban az Irinyi-versenyen, de ott még nem értem el helyezést. Az OKTV-n 1977-ben harmadikos (11-es) koromban 12., 1978-ban negyedikes (12-es) koromban 6. lettem a „nem tagozatosok” között. Ugyanebben az évben jutottam ki a kémiai diákolimpiára, Torunba (Lengyelország). Ott harmadik díjas lettem.

*Ki volt a felkészítő tanárod?
Hogyan gondolsz vissza rá?*

A kémiatanárom a gimnáziumban Kromek Sándor volt. (Nagy Lajos Gimnázium, Pécs) Fantasztikus élmény volt egy közönséges kémiaóra is, a bölcsésszé vált osztálytársaim is így emlékeznek rá. Tanár úr megpróbált igazán korszerű kémiát tanítani az angol tagozaton is, amit logikusan épített fel, és érdekes kísérletekkel tette vonzóvá. A tankönyvet egyáltalán nem használtuk, meg kellett tanulnunk az órán figyelni, jegyzetelni, és a jegyzeteink alapján készülni.

Egyszer sok évvel később egyik osztálytársam érettségiző lányának segítettem pár órát a kémiatanulásban, akkor tapasztaltam meglepetten, hogy régész osztálytársam 25 év után még mindig jobban érti a kémia lényegét, mint a 18 éves, kémia iránt érdeklődő lánya. A versenyekre való felkészülésben nagyon jó volt, hogy sosem voltam egyedül, mindig volt egy csapat, akikkel együtt tanultunk, és egymást biztattuk, és együtt értük el a sikereket. Lehetőségünk volt gyakorolni is, megtanultunk az eszközökkel és vegyszerekkel bánni.

Milyen indíttatásból kezdte el a kémiával komolyabban foglalkozni?

Az egyértelmű volt kisgyermekkorom óta, hogy valamelyik természettudománnyal szeretnék foglalkozni. Az, hogy a kémia nyert a biológia és a fizika előtt, az egyértelműen a gimnáziumi tanáromnak, Kromek Sándornak köszönhető.

Ismerted-e diákkorodban a KÖKÉL-t?

Igen, természetesen nagyon sok kémiapéldát oldottunk meg, ennek jó forrása volt a KÖKÉL.

Hozzásegítettek-e a pályaválasztásodhoz a versenyeken elért eredmények?

Az OKTV-helyezés után egyértelmű volt számomra, hogy ahogy sok versenyzőtársam, az ELTE TTK vegyész szakán folytatom tanulmányaimat. Nagy öröm volt, hogy nem kellett felvételiznem, és az energiáimat a kémiai diákolimpiai felkészülésre fordíthattam. Ezután már az egyetem és az évfolyamtársaim egy része is ismerős volt szeptemberben.

Mi a végzettséged és a pillanatnyi foglalkozásod? Maradtál-e a kémiai pályán?

Az ELTE TTK elvégzése után Pécsre kerültem az Orvostudományi Egyetem Központi Laboratóriumába, és máig ott dolgozom (ma Laboratóriumi Medicina Intézet). Később „klinikai biokémikus” szakképesítést szereztem. Ez a tudomány, mint a neve is mutatja, határterület a kémia és az orvostudomány között. Jelenleg ezen belül a kedvenc témám a toxikológia: gyógyszerek és kábítószeres kimutatása mérgezett betegek biológiai mintáiból. Az orvosok között is büszke vagyok arra, hogy vegyész vagyok.

Mit üzensz a ma kémia iránt érdeklődő diákoknak?

A kémia alapjainak ismerete segít eligazodni a természettudományokban és a mindennapokban is. Nem szabadna, hogy a kémia bármely területe magolnivaló tantárgy legyen. Ha az ember érti az alapokat, mindent ki lehet következtetni.

Mi az, amit mindenképp szeretnél, ha megtudnának rólad? Pl. Mi a hobbid - a kémián kívül? Van-e kedvenc anyagod (ha igen, miért éppen az)? (Ill. bármi, amit szívesen megosztanál a KÖKÉL olvasóival.)

Érdekesség, hogy a gimnáziumban a kémiaversenyekre való felkészülés során ismertem meg páromat, férjemet, Vass Jánost, aki szintén versenyző volt: az 1977-es pozsonyi Kémiai Diákolimpia magyar csapatának tagja. Ezek után nem meglepő, hogy fiunk Vass Koppány is folytatta a családi hagyományt: a 2004-es kémia OKTV-n ért el helyezést.